

S P R A W Y
B I N I S T E R S T W O
M i n i s t e r s t w o
Pracy i Spraw Socjalnych
Wpłynęło do... 08.10.2008
nr. 4303 podpis: [signature]

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 7.10.2008
nr. 5798 podpis: [signature]

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 7 października 2008

Jolanta Fedak

DSZ.I.070-9862/MS/08

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP**

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na, otrzymane za pośrednictwem Ministra Spraw Zagranicznych, wystąpienie z dnia 13 sierpnia b.r. znak BPS/DSK-043-814/08, z załączonym oświadczeniem Pana Senatora Władysława Sidorowicza z dnia 7 sierpnia b.r., w sprawie postępowania ZUS nie uwzględniającego obowiązywania umowy polsko-francuskiej wobec osób posiadających uprawnienia emerytalne na podstawie stażu pracy w Polsce i we Francji, pragnę uprzejmie wyjaśnić:

Przed przystąpieniem do Unii Europejskiej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Francuską, w obszarze zabezpieczenia społecznego, obowiązywały postanowienia Konwencji Generalnej z dnia 9.06.1948 r. pomiędzy Polską a Francją o zabezpieczeniu społecznym. Od dnia 1 maja 2004 r., m.in. w stosunkach polsko-francuskich, obowiązują postanowienia rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, które zastąpiły postanowienia wspomnianej wyżej Konwencji (art. 6 oraz art. 7 ust. 2 lit. c rozporządzenia 1408/71 oraz załącznik III).

Jednakże, zgodnie z celami zapisanymi w Traktacie o EWG, a także utrwalonym orzecznictwem ETS (m.in. orzeczenie nr C-227/89 Rönfeldt) pracownicy, którzy skorzystali ze swobody przemieszczania się, nie mogą utracić korzyści z zabezpieczenia społecznego, po wejściu w życie rozporządzenia, które przysługiwałyby im zgodnie z postanowieniami dwustronnej konwencji.

Co oznacza, że w stosunku do osób, które przed wejściem w życie przepisów wspólnotowych skorzystały ze swobody przemieszczania się między Polską a Francją (posiadających w obu państwach okresy ubezpieczenia), nadal mają zastosowanie postanowienia tej Konwencji, o ile świadczenia przyznane na tej podstawie będą dla nich korzystniejsze.

Trzeba zaznaczyć, że zarówno w/w przepisy wspólnotowe, jak i polsko-francuska Konwencja, przewidują ustalanie prawa do emerytury i jej wysokości według takich samych zasad.

W przypadku, gdy osoba posiada okresy ubezpieczenia w Polsce i we Francji:

- prawo do emerytury jest ustalane z zastosowaniem przepisów wspólnotowych (Konwencji) na podstawie zsumowanych okresów w obu państwach, jeżeli w jednym z nich, lub w obu, okres ubezpieczenia jest zbyt krótki; każde państwo ustala wysokość emerytury proporcjonalnie do swoich okresów ubezpieczenia (emerytura proporcjonalna),

- prawo do emerytury jest ustalane wyłącznie na podstawie okresu ubezpieczenia w jednym państwie (jeżeli jest on wystarczający zgodnie z prawem krajowym), w oparciu o przepisy tego państwa; państwo to ustala emeryturę w wysokości wynikającej z przepisów krajowych (emerytura pełna).

Wysokość emerytury ustalana jest w dwóch wariantach i wypłacane jest świadczenie korzystniejsze.

Polską instytucją właściwą w zakresie przyznawania emerytur za polskie i francuskie okresy ubezpieczenia jest I Oddział ZUS w Warszawie - Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych, który realizuje zarówno w/w przepisy wspólnotowe, jak i polsko-francuską Konwencję.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Departament Rent Zagranicznych, wykonujący nadzór w ramach funkcji instytucji łącznikowej, potwierdził że powyższe zasady zostały również zastosowane w przypadku rozpatrywania wniosku o emeryturę Pani Wandy Szurkało, posiadającej okresy ubezpieczenia w Polsce i we Francji.

Wysokość emerytury Pani Szurkało także została ustalona w dwóch wariantach (z zastosowaniem artykułu 46 rozporządzenia 1408/71, a także zmodyfikowanego artykułu 13 Konwencji Generalnej):

- na podstawie zsumowanych okresów ubezpieczenia w Polsce i we Francji (emerytura proporcjonalna),
- na podstawie wyłącznie polskich okresów ubezpieczenia (emerytura pełna).

Z uwagi na to, że emerytura pełna jest wyższa od emerytury proporcjonalnej, ZUS podjął wypłatę emerytury pełnej.

Oznacza to, że sprawa Pani Wandy Szurkało została załatwiona prawidłowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Należy podkreślić, że Pani Wanda Szurkało nie zwracała się do ZUS o ustalenie świadczenia na podstawie polsko-francuskiej Konwencji, nie wskazywała też na czym miałyby polegać ewentualna korzyść wynikająca z zastosowania tej Konwencji, nie wynika to także z oświadczenia Pana Senatora Władysława Sidorowicza.

Pragnę Pana Marszałka zapewnić, że Minister Pracy i Polityki Społecznej, jako władza właściwa, w ramach nadzoru merytorycznego nad realizacją prawa wspólnotowego i umów dwustronnych przez polskie instytucje zabezpieczenia społecznego czuwa nad jednolitym i prawidłowym stosowaniem tych przepisów, wspierając instytucje w zakresie interpretacji przepisów krajowych a także przepisów międzynarodowych.

Z poważaniem

z up.

MINISTER

Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU